

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Karcagi-Mészáros Zsolt ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Berki Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.** és a **II.r. alperes** ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. június 21. napján meghozott 16.G.40.052/2009/25. számú ítélete ellen az I-II.r. alperes által 26., 27. és 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy a felperes javára megítélt és az I.r. alperes által fizetendő perköltséget 3.500.000,- (Hárommillió-ötszázezer) Ft + ÁFA összegre leszállítja.

Az I.r. alperes fellebbezésére tekintettel feljegyzett fellebbezési illetékből az I.r. alperes tartozik megfizetni 256.000,- (Kettőszázötvenhatezer) Ft, míg a felperes 164.000,- (Egyszázhatvannégyezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság felhívására, a II.r. alperes fellebbezésére feljegyzett 138.000,- (Egyszázharmincnolcezer) Ft fellebbezési illetéket a II.r. alperes tartozik megfizetni a fentebb írt módon az államnak.

Kötelezi a II.r. alperes, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000,- (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget, egyebekben a felek viseljék a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság támadott ítéletében megállapította, hogy a felperesnek az I.r. alperessel 2008. december 20. napján 595.000.000,-Ft vételártartozás biztosítékként egyetemleges önálló zálogjog alapítása tárgyában megkötött szerződése érvénytelen.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte a **Helység 1-i** Városi Földhivatalt a felperes kizárólagos tulajdonában álló alábbiakban felsorolt ingatlanokat érintő és az I.r. alperes egyetemleges önálló zálogjogosultságára vonatkozó bejegyzés törlése tárgyában: "**Helység**"2 belterület, ... , ... , ...,,,,,,,,,, "**Helység**"2 külterület, és "**Helység**"3 belterület hrsz-ú ingatlanok vonatkozásában.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek a II.r. alperessel 2009. január 6-án, 760.000,- euró vételártartozás fedezeteként megkötött és a zálogkötelezett teljes vagyonát terhelő zálogszerződése érvénytelen.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte a Magyar Országos Közjegyzői Kamarát, mint zálogjogi nyilvántartást vezető szervezetet, hogy a 114089MOKK azonosítóval regisztrált jogügylet 07 ranghelyre vonatkozó adatait a zálogjogi nyilvántartásból törölje.

Kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.720.000,-Ft + ÁFA (bruttó 7.150.000,-Ft) ügyvédi munkadíjat, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 900.000,-Ft eljárási illetéket.

Kötelezte a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.887.480,-Ft + 25 % ÁFA (bruttó 2.359.350,-Ft) ügyvédi munkadíjat, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 900.000,-Ft összegű eljárási illetéket.

Ítéletének tényállásában rögzítette, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2008. november 6. napján benyújtott kérelemmel megindított eljárásban az adós fizetéseképtelenségét állapította meg, a felperes felszámolását elrendelő végzés 2009. március 3. napján emelkedett jogerőre.

A felperesi gazdasági társaság 2008. december 16. napjától termelési tevékenységét leállította.

Megállapítható, hogy felperesnek az I.r. alperessel szemben - a felek közt 2007. és 2008. években létrejött szállítási szerződések alapján - 595.000,-Ft tartozása állt fenn. E tartozás biztosítékként a felek 2008. december 19. napján ingatlant terhelő önálló zálogjogot alapítottak, amelyet 2008. december 20. napján közokiratba foglaltattak. A megállapodással érintett felperesi ingatlanokra a jelzálogjog bejegyzése I.r. alperes javára az ingatlan-nyilvántartásba megtörtént. Felperes 2009. március 31. napjáig vállalta megfizetni az önálló zálogjoggal biztosított tartozását, fizetési kötelezettségének azonban nem tett eleget. I.r. alperes 2009. április 6-án 595.000.000,-Ft összegű követelését a felszámolási eljárásba bejelentette.

A felperes a II.r. alperessel 2009. január 6. napján 760.000,- euró vételártartozás fedezeteként közjegyzői okiratba foglalt, a zálogkötelezett, azaz a felperes teljes vagyonát terhelő zálogszerződést kötött. A fenti összegű tartozást a felperes nem egyenlítette ki, így

II.r. alperes 2009. április 20-án a felszámolási eljárásban 43.209.464,-Ft összegű hitelezői igényt jelentett be.

A felszámolási eljárásban összesen 10.043.550.988,-Ft összegű hitelezői igénybejelentés érkezett. Az adós vagyona 5.647.500.000,-Ft-ra tehető.

Mind a felperes, mind pedig I., II.r. alperesek tulajdonosa a többszörös személyi összefüggéseket is hordozó "A" gazdasági társaság, valamint a "B" gazdasági társaság.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a fenti zálogszerződések érvénytelenségének megállapítására irányuló és A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 40. §. (1) bekezdés c.) pontja alapján előterjesztett kereseti kérelmének az alábbi indokok alapján helyt adott.

Figyelemmel a zálogszerződést kötő felek közti személyi, tulajdonosi összefonódásra, valamint arra, hogy a termelés befejezését követően a felperesi adós rövid határidő vállalásával zálogfedezet biztosítása mellett a tartozást elismerte, megállapítható, hogy a zálogszerződések megkötésének célja a felszámolási eljárásban a nagyobb kielégítést biztosító hitelezői pozíció megszerzése volt, amely együtt jár a mögöttes rangsorban álló hitelezők érdeksérelmével, tekintettel arra is, hogy az adós cég vagyona a bejelentett hitelezői igények felét sem éri el.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján a pervesztes alpereseket kötelezte perköltség fizetésére. A pertárgyértéket az I.r. alperes vonatkozásában a Pp. 24. §. (2) bekezdés f.) pontja alapján a szerződésben meghatározott követelés értéke szerint 595.000.000,-Ft-ban határozta meg és I.r. alperest bruttó 7.150.000,-Ft összegű a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelt 3. §. (2) bekezdése alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség felperes részére való megfizetésére kötelezte. A II.r. alperes esetén a pertárgyértéket 760.000,- euró (210.748.000,-Ft) pertárgyérték alapulvételével bruttó 2.359.350,-Ft összegű, a hivatkozott IM rendelet alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség felperes részére való megfizetésére kötelezte.

Az ítélettel szemben I-II.r. alperesek éltek fellebbezéssel. Az elsőfokú ítéletet érdemben nem vitatva a perköltségre vonatkozó rendelkezések megváltoztatásával annak mérséklését kérték, konkrétösszegszerűség megjelölése nélkül. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a pertárgyértéket, noha helyesen Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. §. (3) bekezdés b.) pontja szerint kellett volna a pertárgyértéket figyelembe vennie és ennek alapulvételével az ügyvédi munkadíjból álló perköltség összegét a rendelkező részben írtaknál alacsonyabb összegben megállapítani. Figyelemmel a jogi képviselő által kifejtett munkára is.

A felperes az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseinek helybenhagyását kérte.

Az elsőfokú ítéletet a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva - figyelemmel arra, hogy a fellebbezés csak a perköltségre vonatkozó rendelkezéseket érintette - az ítéletábra megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

A felperes kereseti kérelme az alperesekkel kötött jelzálogszerződések érvénytelenségének megállapítására irányult. A Pp. 24. §. (1) bekezdés értelmében a pertárgyértékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés, vagy más jog értéke irányadó. A (2) bekezdés szerint a keresettel érvényesített követelés, vagy más jog értékeként - a tényleg megállapítható összegtől függetlenül - az alábbi értéket kell számításba venni: követelés biztosítása, zálogjog, vagy jelzálogjog iránti perben, valamint végrehajtási igényperben a követelés összegét, ha azonban a biztosíték (zálogjog, kezességi kötelezettségvállalás stb.) értéke, illetőleg összege ennél kisebb, ezt az utóbbi értéket, illetőleg összeget.

Figyelemmel arra, hogy felperes kereseti kérelme az I-II.r. alperesekkel kötött zálogszerződések érvénytelenségének megállapítására irányult, így az elsőfokú bíróság a pertárgyérték megállapításánál helytállóan alkalmazta a Pp. 24. §. (2) bekezdés f.) pontját és helyesen állapította meg a pertárgyértéket a zálogjoggal biztosított követelés alapján az I.r. alperes vonatkozásában 595.000.000,-Ft-ban, II.r. alperes tekintetében pedig az - euró perindításkori MNB középárfolyama alapján számolva - 210.748.000,-Ft-ban.

Mivel a pertárgyérték az Itv. 39. §. (2) bekezdése alapján megállapítható, így az alpereseknek az Itv. 39. §. (3) bekezdés b.) pontjára történő hivatkozása téves.

I.r. alperes esetében az 595.000.000,-Ft-os pertárgyérték után a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdése alapján megállapítható maximális ügyvédi munkadíj 8.150.000,-Ft. Így az elsőfokú bíróság által megállapított és I.r. alperest terhelő ügyvédi munkadíj összege a megállapítható maximális ügyvédi munkadíj 71 %-át teszi ki.

II.r. alperes esetében a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdése alapján megállapítható maximális összegű ügyvédi munkadíj (a 210.748.000,-Ft összegű pertárgyértéket figyelembe véve) 4.300.000,-Ft összeg. A II.r. alperes által a felperes javára fizetendő 1.887.480,-Ft + 25 % ÁFA ügyvédi munkadíj a megállapítható maximális összegű ügyvédi munkadíjnak 43 %-a.

Figyelemmel arra, hogy a két szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem előterjesztése és annak képviselése a felperes részéről egyforma mennyiségű és minőségű munkát igényelt, és az igények előterjesztése egy perben történt, így a két szerződés esetében indokolatlan a megállapítható maximális összeghez viszonyított eltérő arányú ügyvédi munkadíj megállapítása, figyelemmel arra is, hogy az ügyvédi munkadíj megállapításának alapja eltérő pertárgyérték volt. A pertárgyértékekből kiindulva az ítéletábra az I.r. alperes által fizetendő ügyvédi munkadíjat a maximálisan megállapítható összeg 43 %-ában, azaz 3.500.000,-Ft + 25 % ÁFA összegben mérlegelte, és az elsőfokú bíróság által I.r. alperes terhére megállapított perköltséget ezen összegre a Pp. 253. §. (3) bekezdése alapján leszállította.

Figyelembe véve azt a körülményt, hogy I-II.r. alperesek szerint az Itv. 39. §. (3) bekezdés b.) pontja alapján figyelembe veendő pertárgyérték után megállapított ügyvédi munkadíj összege elenyésző az elsőfokú bíróság által ténylegesen megállapított ügyvédi munkadíjakhoz viszonyítva, így az ítélőtábla a jogorvoslati eljárásban vitatott követelésnek az I.r. alperes vonatkozásában 5.720.000,-Ft + 25 % ÁFA összeget tekintette, ugyanígy II.r. alperes esetében vitatott követelésrésznek 1.887.480,-Ft + 25 % ÁFA összeget tekintette. Ehhez viszonyítva II.r. alperes tekintetében a felperes teljes egészében, míg I.r. alperes vonatkozásában 61 %-ban lett pernyertes.

A másodfokú eljárásban az I-II.r. alperesek által fizetendő perköltség összegét az ítélőtábla a Pp. 81. §. (1) bekezdése alapján és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdése szerint meghatározott összegben a pernyertesség-pervesztesség fenti arányai szerint vette figyelembe.

Győr, 2011. november 9. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.	Dr. Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: